

Χιλιάδες Παλαιστίνιοι εργάτες αγνοούνται στο Ισραήλ

Χιλιάδες Παλαιστίνιοι μεροκαματιάρηδες από τη Γάζα έχουν αποκλειστεί στο Ισραήλ τη στιγμή της έκρηξης της βίας. Το Ισραήλ ανακάλεσε τις άδειες εργασίας τους και οι οικογένειές τους φοβούνται ότι μπορεί να βρίσκονται στη φυλακή ή και χειρότερα.

Λίγες είναι οι ομάδες στην ιστορία που έχουν υποστεί τόσα πολλά κύματα εκτοπισμού και αρπαγής της γης τους σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα όσο ο παλαιστινιακός λαός. Στις 15 Μαΐου 1948, πάνω από 700.000 Παλαιστίνιοι εκδιώχθηκαν από την πατρίδα τους και πάνω από 500 παλαιστινιακά χωριά καταστράφηκαν σε αυτό που έμεινε γνωστό ως Νάκμπα ή «καταστροφή».

Η Νάκμπα δεν είναι ένα ιστορικό γεγονός του παρελθόντος, αλλά ένα διαρκές φαινόμενο στο οποίο

συμπεριλαμβάνονται εβδομήντα πέντε χρόνια κατοχής, αποικιοκρατικής βίας και εκτοπισμού. Η Λωρίδα της Γάζας, ένα από τα πιο πυκνοκατοικημένα μέρη της γης, φιλοξενεί πολλούς από αυτούς τους πρόσφυγες -ορισμένοι έχουν ακόμη τα κλειδιά των πρώην σπιτιών τους. Οι τελευταίες τρεις εβδομάδες ήταν ιδιαίτερα δύσκολες: πάνω από 8.000 Παλαιστίνιοι έχουν σκοτωθεί από τους ισραηλινούς βομβαρδισμούς σε τζαμιά, σχολεία, νοσοκομεία και κατοικίες.

Από το 2007, η Γάζα ασφυκτιά οικονομικά από μια πολιορκία που εμποδίζει την είσοδο τροφίμων, φαρμάκων και οικοδομικών υλικών. Το ποσοστό ανεργίας ανέρχεται στο 47%. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο τόσοι πολλοί άρπαξαν την ευκαιρία από τον Οκτώβριο του 2021 να αποκτήσουν πρόσβαση σε άδειες εργασίας για να κερδίσουν τα προς το ζην ως ημερομίσθιοι στο Ισραήλ. Η διαδικασία υποβολής αίτησης για άδεια εργασίας είναι επίπονη και απρόβλεπτη. Το Ισραήλ εκδίδει αυτές τις άδειες μέσω ενός συστήματος ποσοστρώσεων και πολλοί αιτούντες απορρίπτονται. Όσοι εξασφαλίζουν άδειες εργασίας αντιμετωπίζουν καθημερινές προκλήσεις, όπως μεγάλες αναμονές στις συνοριακές διαβάσεις, αυστηρούς ελέγχους ασφαλείας και εξαντλητικές μετακινήσεις. Στη θέση αυτή βρίσκονται 19.000 Παλαιστίνιοι από τη Γάζα.

Η Γιασμίν, μια Παλαιστίνια συνδικαλίστρια, λέει ότι οι αυτοί εργαζόμενοι είναι αντιμέτωποι με τις πιο ανεπιθύμητες, επικίνδυνες και σωματικά απαιτητικές εργασίες. «Μπαίνεις μέσα, δίνεις την εργασία σου και φεύγεις. Δεν θεωρείσαι μέρος της χώρας. Οι άδειες δίνονται με την προϋπόθεση οι Παλαιστίνιοι να εργάζονται σε συγκεκριμένους κλάδους, όπου υπάρχει έλλειψη ισραηλινού εργατικού δυναμικού.»

Στους κλάδους αυτούς περιλαμβάνονται οι κατασκευές, η γεωργία και η μεταποίηση. Τα ποσοστά των σοβαρών τραυματισμών είναι πολύ υψηλότερα από τον μέσο όρο, αλλά οι Παλαιστίνιοι εργάτες, μέσα στην απελπισία τους να βρουν τρόπο να προσφέρουν τα αναγκαία στην οικογένειά τους, δεν έχουν την πολυτέλεια της επιλογής.

«Πρόκειται για εντατική εργασία με υψηλά επίπεδα επισφάλειας. Οι θάνατοι στον κλάδο των κατασκευών είναι πολλοί. Και υπάρχει ένας εσωτερικός καταμερισμός της εργασίας και μια δυναμική εξουσίας που έχει σαν αποτέλεσμα οι Παλαιστίνιους εργάτες να είναι οι πιο χαμηλά αμειβόμενοι και οι περισσότερο εκμεταλλευόμενοι.»

Αγνοούμενοι εργάτες

Όταν ξεκίνησε το τελευταίο κύμα βίας πριν από τρεις εβδομάδες, το πέρασμα του Ερέζ προς τη Γάζα έκλεισε εντελώς κλειστό. Χιλιάδες Παλαιστίνιοι εργάτες εγκλωβίστηκαν στην ισραηλινή πλευρά, μακριά από τις οικογένειές τους και χωρίς πηγή εισοδήματος. Οι άδειες εργασίας τους ανακλήθηκαν, αφήνοντας τη ζωή τους σε ρευστότητα. Πρόκειται για ένα μοτίβο οικείο για τους Παλαιστίνιους: εκτοπισμός, στέρηση και αβεβαιότητα.

«Κάποιοι αγνοούνται, κάποιοι είναι εγκλωβισμένοι, κάποιοι έχουν συλληφθεί και άλλοι έχουν απελαθεί στη Δυτική Όχθη», εξηγεί ο Σαχέρ Σαέντ, Γενικός Γραμματέας της Παλαιστινιακής Γενικής

Ομοσπονδίας Συνδικάτων (PGFTU). Ο Σαέντ και οι συνάδελφοί του στη Ραμάλα προσπαθούν να στηρίξουν τους Παλαιστίνιους από τη Γάζα που έχουν αποκοπεί από τις οικογένειές τους, έχουν μείνει άστεγοι και έχουν εκτοπιστεί για άλλη μια φορά στο εσωτερικό της χώρας.

Ο Μοχάμεντ Αρούρι, επικεφαλής νομικών υποθέσεων της Γενικής Ένωσης Παλαιστινίων Εργαζομένων (GUPWo), μας λέει ότι οι παλαιστινιακές οικογένειες ανησυχούν ιδιαίτερα για την κατάσταση των αγαπημένων τους προσώπων που έχουν εξαφανιστεί. «Υπάρχουν 5.000 για τους οποίους δεν έχουμε καμία πληροφορία. Δεν ξέρουμε αν είναι νεκροί ή ζωντανοί.»

Ο εντοπισμός αυτών των εργαζομένων δεν είναι δύσκολος για το ισραηλινό κράτος. Όπως εξηγεί η Γιασμίν, «ολόκληρο το σύστημα αδειών είναι ένα σύστημα επιτήρησης που γίνεται με συγκεκριμένο τρόπο προκειμένου να βοηθήσει το κράτος να εντοπίζει ανθρώπους σε τέτοιου είδους σενάρια. Η τελευταία αναφορά που άκουσα είναι ότι αυτή τη στιγμή υπάρχουν 4.000 εργάτες που κρατούνται και ανακρίνονται. Το κράτος δεν αφήνει αυτούς τους εργάτες να επιστρέψουν στις οικογένειές τους. Κρατούνται και ανακρίνονται ή βρίσκονται στη Δυτική Όχθη και πρέπει να τα βγάλουν πέρα μόνοι τους.»

Είναι αδύνατον να γνωρίζουμε με ακρίβεια πόσοι Παλαιστίνιοι εργαζόμενοι βρίσκονται στο Ισραήλ και πόσοι κρατούνται, καθώς οι ισραηλινές αρχές δεν έχουν απαντήσει στα ερωτήματα των ΜΚΟ. Υπολογίζεται ότι τουλάχιστον 4.000 Παλαιστίνιοι εργάτες από τη Γάζα κρατούνται επί του παρόντος από τις ισραηλινές αρχές σε απροσδιόριστες τοποθεσίες, με ελάχιστες έως μηδενικές πληροφορίες για την κατάστασή τους, υπό ασαφές νομικό καθεστώς και χωρίς να γίνεται σεβαστό το δικαίωμά τους σε νομική εκπροσώπηση.

«Μέσα σε αυτή τη φρικτή κατάσταση, ο ισραηλινός στρατός κατοχής δεν δίστασε να προκαλέσει κάθε είδους βλάβη στους εργαζόμενους, ειδικά σε εκείνους από τη Γάζα που εργάζονται στο Ισραήλ», λέει ο Σαέντ. «Τους εμπόδισαν να επιστρέψουν στα σπίτια τους, τους έδιωξαν από τους χώρους εργασίας τους και τους μετέφεραν στη Δυτική Όχθη χωρίς κανένα καταφύγιο. Αυτό έγινε αφού πρώτα τους επιτέθηκαν σωματικά και κατάσχεσαν τα προσωπικά τους αντικείμενα, όπως χρήματά, ταυτότητες και άδειες εισόδου στο Ισραήλ.»

Ο Σαέντ λέει ότι η Παλαιστινιακή Γενική Συνομοσπονδία Εργατικών Ενώσεων (PGFTU) έχει λάβει χιλιάδες τηλεφωνήματα από ανήσυχα μέλη οικογενειών που έχουν χάσει την επαφή με συγγενείς τους. «Πληροφορηθήκαμε ότι πολλοί από τους εργαζόμενους βρίσκονται υπό κράτηση στο στρατιωτικό στρατόπεδο Ανατούτ στη βόρεια κατεχόμενη Ιερουσαλήμ, κάτω από εξευτελιστικές και απάνθρωπες συνθήκες. Η PGFTU απαιτεί να απελευθερωθούν οι εργάτες μας και να ληφθούν μέτρα για να εξασφαλιστεί η ασφαλής επιστροφή τους στις οικογένειές τους. Απευθύνουμε έκκληση και καλούμε τους συναδέλφους και εταίρους μας στα διεθνή συνδικάτα για υποστήριξη και αλληλεγγύη με τους εργαζόμενους, για την εξάλειψη της αδικίας σε βάρος τους. Απαιτούμε από τον Διεθνή Ερυθρό Σταυρό να πραγματοποιήσει άμεση επίσκεψη στα κρατητήρια της Ανατούτ για να ελέγξει τις συνθήκες κράτησης των εργαζομένων μας.»

Ορισμένοι εργαζόμενοι φέρονται να εγκαταλείφθηκαν σε σημεία ελέγχου της Δυτικής Όχθης, να πήγαν σε κοντινές πόλεις και να βρήκαν καταφύγιο εκεί. Πολλοί εργαζόμενοι στο Ισραήλ διέφυγαν και προσπάθησαν να φτάσουν στη Δυτική Όχθη, φοβούμενοι για την ασφάλειά τους.

Η κράτηση των Παλαιστινίων εργατών θα μπορούσε να είναι παράνομη και ισραηλινές οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως η [Gisha](#), έχουν ζητήσει περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την τοποθεσία όπου βρίσκονται και την κατάστασή τους.

Οικονομική εξάρτηση

Το 2017, η ισραηλινή κυβέρνηση [αποχαρκτήρισε](#) χιλιάδες σελίδες με πρακτικά συνεδριάσεων από το 1967. Μετά τον πόλεμο των έξι ημερών, κατά τον οποίο το Ισραήλ κατέλαβε τη Λωρίδα της Γάζας, τα Υψίπεδα του Γκολάν, τη Χερσόνησο του Σινά και τη Δυτική Όχθη, έγινε μεγάλη συζήτηση για το τι θα γίνει με αυτά τα νέα εδάφη. Χρησιμοποιώντας αυτά τα έγγραφα, ο Δρ. Ομρί Σαφέρ Ραβίβ επέστησε την προσοχή στο γεγονός ότι οι Ισραηλινοί ηγέτες προσπάθησαν να επεκτείνουν τον έλεγχό τους επί των νεοκατακτηθέντων πληθυσμών φέρνοντας Παλαιστίνιους εργάτες στο Ισραήλ.

Ενώ το σύστημα των αδειών εργασίας μπορεί να προσφέρει προσωρινή οικονομική ανακούφιση στους Παλαιστίνιους, έχει δημιουργήσει έναν κύκλο εξάρτησης με τον οποίο το Ισραήλ μπορεί να έχει πρόσβαση σε φθηνό εργατικό δυναμικό και να ασκεί μεγαλύτερο έλεγχο στους Παλαιστίνιους. Σε συνδυασμό με την πολιορκία που εμποδίζει τη βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη, το εμπόριο και την πρόσβαση σε πόρους, οι Παλαιστίνιοι στη Γάζα είναι οικονομικά υποταγμένοι.

Η κινητικότητα των Παλαιστινίων εργαζομένων συχνά εμποδίζεται στα σημεία ελέγχου, όπου έρχονται αντιμέτωποι με συχνές ανακρίσεις και συχνά καθυστερούν ή χάνουν εντελώς τη βάρδια τους, με αποτέλεσμα να υφίστανται σημαντικές οικονομικές απώλειες. Όλο το παλαιστινιακό εμπόριο διέρχεται από τα ισραηλινά σύνορα και τα σημεία ελέγχου. Αυτό σημαίνει πολύ υψηλότερο κόστος για την εφοδιαστική αλυσίδα, παραλύει τις παλαιστινιακές επιχειρήσεις και αναγκάζει πολλές να κλείσουν.

Το μικρό ποσοστό των εργαζομένων στους οποίους χορηγείται άδεια εργασίας δεν έχει καμία νομική ή ιατρική κάλυψη και εργάζεται σε κλάδους με υψηλό κίνδυνο ατυχημάτων. Συχνά γίνονται αντικείμενο κακομεταχείρισης από εργοδότες που γνωρίζουν καλά ότι οι Παλαιστίνιοι εργαζόμενοι δεν έχουν ούτε τα πιο βασικά δικαιώματα και καμία κάλυψη.

Η δεινή θέση στην οποία βρίσκονται αυτοί οι εργαζόμενοι είναι ενδεικτική των ευρύτερων προκλήσεων που αντιμετωπίζουν οι Παλαιστίνιοι. Οι οικονομικές δυσχέρειες, η ανασφάλεια και η εκμετάλλευση που υφίστανται αποτελούν μια έντονη υπενθύμιση της επείγουσας ανάγκης να τερματιστεί η πολιορκία της Γάζας και η κατοχή γενικότερα.

Μετάφραση: Σωτήρης Σιαμανδούρας

Από [Jacobin.com](#), [29 Οκτωβρίου](#).

